



Országgyűlés Hivatala

Irományszám K/14179/1.

PT/31 (2005)

Horváth László úrnak
országgyűlési képviselő

Érkezett: 2005 FEBR 16.

Tisztelt Képviselő Úr!

„Hogyan teremthetőek meg a szabad tereplovaglás lehetőségei?” című, az Országgyűlés Házszabálya 91. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint K/14179. számon Dr. Persányi Miklós miniszter úrhoz intézett írásbeli választ igénylő kérdésére – a tárcán belül kialakított munkamegosztás alapján – illetékességből a következő választ adom:

A Képviselő úr kérdésében szereplő felvetéssel kapcsolatosan mindenekeelőtt fontosnak tartom megemlíteni, hogy a hazai lovasturizmus, a tereplovaglás valóban kiaknázható nemzeti értékeink közé tartozik, ugyanakkor azt, hogy ezt milyen feltételek mellett, milyen módon lehet gyakorolni a meglévő előírások megfelelő módon rendezik. Úgy gondolom, hogy mind a természetvédelmi, mind az erdő és vízügyi területek vonatkozásában csakis a megnyugtató módon ellenőrzött, és figyelemmel kísért tereplovaglás támogatása lehet valamennyiünk érdeke.

Amennyiben a lovasturizmus a védett természeti területek látogatása keretében történik, mindenekeelőtt a természeti értékek megőrzését kell figyelemben tartani. A védett természeti elsődleges rendeltetése ugyanis az ott lévő természeti értékek és élőhelyek megóvása, hosszú távú fenntartása. A hivatásos természetvédelem ugyanakkor a természeti örökség és a biológiai sokféleség oltalmán túl kiemelt feladatának tekinti az ember és a természet közötti harmonikus kapcsolat kialakítását, melyben az idegenforgalmi fejlesztéseknek, ezen belül pedig az ökoturizmus fejlesztésének is kellő figyelmet szentel.

A védett természeti területeken a tereplovaglás számára kijelölt útvonalak kialakításával, szakképzett túravezetők alkalmazásával és az illetékes nemzeti park igazgatósággal való egyeztetéssel a lovas turizmus ellenőrizhetővé válik. Ilyen formában a természetvédelem számára kívánatos, hogy a lehetőségeknek megfelelően minél több látogató keresse fel lóháton a hazai védett természeti

területeket, hozzájárulva ezzel a természetvédelem társadalmi elismertségéhez, illetve a környezettudatossághoz. Az illetékes szakemberekkel való egyeztetésen túlmenően lényeges segítséget adhat az érdeklődő, tereplovaglásra vágyók számára a túralovaglás szervezésével foglalkozó szakszövetségek, így a Magyar Lovas Turisztikai Szövetség megkeresése is.

A nemzetközi és a hazai idegenforgalom is felismerte a fenntartható turizmus fogalmát, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy csak olyan mértékben lehet turizmussal terhelni egy célterületet, hogy az károsodást ne szenvedjen. A terhelés túllépése végzetes lehet, ugyanis a célterület degradációja következik be, amely a turisták számának csökkenését, illetve elmaradását okozza. Védett természeti területeken ez a folyamat nem engedhető meg, ezért a turizmusra érzékeny területrészeken a nemzeti parki igazgatóságok szabályozzák a turizmust a terület terhelhetőségének figyelembevételével, illetve ahol a természet védelme megkívánja, ott saját maguk végzik a turisták fogadását, kalauzolását, programok kínálatát, a turizmus lebonyolítását.

Tisztelt Képviselő úr!

A Gazdasági és Közlekedési Minisztérium valamint a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium 2002-ben elkészítette az ökoturizmus 10 éves időtartamú fejlesztéséről szóló koncepciójavaslatát. A GKM-KvVM együttműködésében 2001-től működő közös ökoturisztikai pályázatok keretében jelentős fejlesztések valósultak meg. 2004-től, uniós tagságunk kezdetétől pedig a Nemzeti Fejlesztési Terv Regionális Operatív Programja keretében folytatódik az ökoturizmus színvonalának emelése.

A lovasturizmus fejlesztése során tehát a nemzeti parki szakemberekkel és az egyes térségek idegenforgalmi szereplőivel alakítunk ki együttműködést. A túraútvonalak kijelölése, szálláshelyek és szolgáltatások színvonalának biztosítása, a természeti értékek bemutatása megköveteli ezt az integrációt. A természetvédelem magasan képzett, nyelveket beszélő, nagy helyismerettel bíró szakembergárdája alkalmas és képes erre az együttműködésre is.

Kérem, hogy válaszomat szíveskedjen elfogadni.

Budapest, 2005. február „14.”

Üdvözlettel



Dr. Gombos András